

**LAURA MIRCEA
ANOTIMPUL UITAT**

**Pe coperta I:
reproducere după o lucrare de
DOROTHEA MIRCEA**

**CASA DE PRESĂ ȘI EDITURĂ HESTIA
HESTIA PUBLISHING HOUSE**

Bd. Cetății 52 Sc. A ap. 40

1900 TIMIȘOARA

ROMÂNIA

e-mail [lucianalexii @ banat.ro](mailto:lucianalexii@banat.ro)

© EDITURA HESTIA, 2001

All rights reserved

**Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin
EDITURII HESTIA**

**Reproducerea parțială sau integrală a textului,
pe orice fel de suport tehnic,
fără acordul editorului,
se pedepsește conform legii.**

ISBN 973-9420--1

Printed in Romania

LAURA MIRCEA

ANOTIMPUL UITAT

Poeme

HESTIA

Luna e leagănul nopții
Florile îți acoperă surâsul
aștept mireasma
vântului

* * *

Florile
se frâng în
rouă
cerul e un fluture
peste
abis
Trestia
plutește spre
apus
întineresc cocorii
umbrele lor
nu mai coboară
scânteietori brazii ascultă
ploaia

Ocroțești
somnul florii
cu chip de stea
noaptea se aude
glasul rotund
dacă cerul s-ar oglindi în inimă
am zbura

Luna s-a desprins
de cer
învăluindu-ne

mă sting
pe aripa vântului

într-un alt vis
mă zidești
în magnoliu

Nu se mai aude țipătul
înmiresmat
zefirul leagănă
steaua veșnică
frunze învăluie

joc diafan

* * *

Se oglindesc florile
în apa lunii
renii se întorc
pe
calea de nea
copacii se arcuiesc peste
abis
cu rădăcini de aur

Plutesc
deasupra
urmelor tale
am lăsat toamna
să-și spulbere aurul

în zbor
clipele mor

Muntele
se cufunda în abis
o flacăra oglindi
cerul
spre norul de cristal
se înălța
ramura ta

* * *

Copilul și-a ascuns privirea
într-un nuc auriu
floarea soarelui
cobora curcubeul
tristețea e muzica ce caută
urma tăcerii

Ești primăvara care
așterne zbor
florile se împletesc cu umbra
și adorm
ceața de aur e
oarbă

Am zărit
fluturele nopții
coborând ca un fulger
apele îmbrățișau
cerul rotund
calea ta e o stea
ce arde-n
privirea mea

Stelele și-au deschis
ochii de jar
corăbiile întunecă
țarmul nins
arborii leagănă norii
fulgerul străbate marea

nici o adiere
doar lumină

* * *

Calea soarelui
 întâlni
 ploi de argint
înflorită, grădina aştepta
 timpul
nu poţi muri în azur

Se spulberă curcubeul
deasupra fluviului se rotesc
 raze de lună
arborele de foc
 inundă cerul

Te înmlădiai la apus ca o
 şoaptă
peste câmpul umbrit
 de taină
în oglindă te-ai ivit
 diafan

* * *

Când răsari
pădurea se cufundă-n
 soare

pustiul alb, aproape vis
risipeşte mireasmă

mâinile ascultă tăcerea

Tu nu ai umbră
 doar pas diafan
privirea îţi coboară arsă
peste timp

chipul tău îmbrățișează
azurul

Clopotul nopții se cufundă în azur
desenezi cu aripa
fulgerul
lăcașul florilor e mireasma
aurul adoarme

ai priviri de pescăruș

revăd
dansul rotund

Regăsesc pădurea
unde s-au ivit
lebedele îmbrățișate

apusul nu-și cunoaște
umbra
satul în văpăi își deschide porțile
străbat
lumina frunzelor desprinse

* * *

Focul nu are chip
doar privire
aproape de tine se ivesc zorii

florile risipesc neaua
printre nuferi
moare noaptea

Peste abis
se aștern petale
pe tărâmul
de cristal
adoarme marea
învață-mă zborul
florii de cais !

Nuferii spulberă
apa
soarele dezvălui
umbra în zbor
peste câmp
se deschid ochii zenitului

* * *

Colindam vulcanul de nea
privirea incendia
aerul
ne regăseam printre
fluturi
și
maci

Crângul de zăpadă se spulberă
în razele căzute
pământul ocrotește
cer străveziu
în întuneric urmele tale înfloresc

Oceanul se legăna printre
stele și raze de lună

învăț dansul străvechi

lumina mea e pasul tău

m-ai zidit în
timpul de cristal

Arborii îmbrățișează
seara

se frâng flăcări
în apa zenitului

păsările
nasc
nuferi de foc

dansăm valsul nopții
în paradis

Ramuri se înfășoară-n
asfințit
vântul își clatină aripile
peștii coboară din
soare
toamna cocorilor
e văzduh

* * *

Deasupra
mării
s-a desfrunzit
cerul
seara
se strecoară
pe țărmul de nea
ochii de nufăr
scânteiază

Insula se cufundă în
aurul mării
pescărușii adorm
printre ierburi de nea
luntrea nopții
se desprinde de cer
așteaptă-mă la stânca
unde s-a ivit fulgerul

Ne învăluie
răcoarea serii albe
nu-ți mai aud șoaptele, razele
au înconjurat
țărmul
mă destram în
dansul tău de aur
ocrotești stelele
ce ard în
palma mea

Așteptând umbra să-și deschidă
petalele, răscolesc timpul

dimineața mâinile
ți se preschimbă-n
magnolii

întâlnesc izvorul
unde
adoarme curcubeul

Ochiul descoperă
drumul de flori
se deschid porțile soarelui
în auzul străveziu
nu ai foșnet

Azurul se înălța
deasupra sferei de
nea
nu ți-ai pierdut
ochiul diafan
curgi, ocolind
imaginea umbrei

Ți-ai ridicat vălul,
cerul picura din ochii tăi
frunzele care ating
pământul
se preschimbă-n stele

zăresc vântul
tăinuindu-ți umbra

te reîntorci acasă
printre fulgii
de nea

Ploaia arde-n
întuneric
focul se rotește
peste amurg
diafani, arborii

picură
îți aud glasul
florile cântă
mă întrebi
unde zboară soarele
te strig
tu ningi
deasupra
noptii

Scânteia privirea ierbii
fulgerul își lua zborul în cer,
îmbrățișându-l

flăcări se iveau peste
adâncul de gheață

acolo unde
sufletul izvorăște

Umbra ta e surâs
spicele ning, vântul
alungă macii
cortul soarelui se scaldă
în rouă

Steaua
învăluie
pasărea noptii

jungla se scufundă-n
ape ruginii

învăpăiată
luntrea plutește-n aer

doar norii o văd

Mi-am dăruit umbra
lanului de stele

te ascund în
salcâmul din
soare

pleoapele mele sunt
fulgi ce
adorm în
palma ta

Zorii îngenuncheau
la poarta mării
ecoul
înrouează
timpul
tresari când te ating
cu aripile
crinii de pe tâmpile
îți înfloresc

Dormim somnul
apelor
din părul meu desprinzi
raze
inima ta e respirația
florii de măr

Înfloresc în visul tău
întunericul nu are margini
mă acoperi cu petale

ai
glas de fluture

* * *

de unde vin și unde se sting
corăbiile de nea ?
pădurea fulgeră la
rădăcina nopții
cum se trezesc din somn
Cristalele ?

S-a înmiresmat timpul
dincolo de țărnul orb înflorește magnoliul
pământul se cufundă-n nea
pasărea învăluie arborele
noptii
marea e vântul de foc

Soarele descoperă
privirea ta îmbrățișându-mă
te oglindești în ochii mei : ai chip
de lotus
Unde ți-am ascuns fluturii ?
printre raze de lună

Lumina de cristal
colindă pădurea
chipul de petale
se dăruie ierbii
aripa ta străbate
noaptea

Nuferii se privesc
în apele serii
somnul de zăpadă
veghează
străbați liniștea de aur
și revii

Castelul ploii se scaldă în văzduh
printre fluturi
calea ce ne poartă înspre soare
e visul
frunzele ascund suflete adormite

* * *

Am traversat
cercul de cristal
ascultam cum țesătura de foșnete
se destramă și renaște

lumina cobora
din curcubeu

Muntele fulgerat se înalță
deasupra nopții
ochii regăsesc
blândețea ce nu apune
nunta ierbii cu văzduhul e

o rază de lună

Pasul trandafirului
se aude dincolo de țarm
stropi de nectar
despică lumina
cântecul se revarsă peste
pământ
macii își ascund petalele
în nori

Luna își scutură petalele
peste crângul de nisip

pe țarmul vântului
apar și dispar umbre în flăcări

chipul zidit în ape

e o stea

mi-ai zărit în nevăzut
chipul de aer

Bucuria izvorăște în insula
noptii
stelele îmbrățișează marea
tu ești iubire sau povestea ei
eu, lumina care o scaldă

Doar un fluture
mistuindu-ne în tăcerea
petalei
peste șoapte, întunericul
fulguia
nu zburam prin dumbrava uitată
ci-n azur
ca și cum, în lumină
aș fi fost
adierea ta

Privirea ta
îmi leagănă aripa
acolo unde soarele se desprinde
de timp
îți aud glasul
deasupra noptii
înflorește un curcubeu

Câmpul e arcuirea
florii peste noapte
se ruga
brațele leagănă cerul
moartea îmbracă timpul
în aur

Frunzele tale se așterneau peste
puntea de raze
undeva, un izvor cobora în
abis
în cristal unduiuau păsări
fără chip
erai liniștea zidirii

Străbați
cântecul ploii
singurul nor e dansul tău
strălucitor
pleoapele serii ard

Fluturele se dăruiește florii de foc
salcâmi revarsă cer
peste câmp
mâinile ploii sunt păsări
fără glas

fluviul coboară din lună

ciocârlia
își învâluie cuibul de aur

umbra ta
ascultă cântecul mării

pe chip
îți înfloresc petale

Sufletul poposește în flori
vocea de aur se rotește
peste abis
umbra e
pasul luminii

Luna adoarme
lacul unde nuferii se risipesc

peștera în care s-a oprit călătorul
se învâluie în nea

copacii vâslesc
regăsind dansul soarelui

Ploaia udă văzduhul
mugurii risipesc vântul

nu se mai vede noaptea atunci
când te apropii de cer
murind
îți cresc aripi de crin
roua acoperă tăcerea din
adâncul inimii

Târziu s-a auzit pasul umbrei
colindam livada de aur
deasupra lacului nesfârșit
se îngemănau vârstele luminii
întunericul își ridică în zbor
privirea albă

Focul acoperă pădurea
peste frunzele albastre
apune izvorul
brazii colindă muntele
tăcerii

Auzi focul
străbați cerul înflorit
gândul e un fluture
legănat
de-o stea

Nu ți-am uitat
foșnetul
zefirul risipește
norii
îmi dăruiesc
privirea
de
aur
noptii

Dat la cules : 15. 07. 2001
Apărut: 2001
Tiparul executat sub c-da
la Imprimeria de Vest – Oradea
Str. Mareșal Ion Antonescu 105
ORADEA
ROMÂNIA